

Kerckbrief

van de Hervormde Gemeente Nieuwkoop

colo
fon

Redactie: Corrie Zoutendijk, Evert de Jong, Corry van der Kruk

Inleveren Kopij: Corrie Zoutendijk Chrysantenstraat 121, 2431 XJ Noorden. E-Mail zoutendijk02@kpnmail.nl

De Kerckbrief wordt gezien als welkome aanvulling op het Kerckblad

Van de redactie	1
Uitleg Prediker	1
Jeruzalem (chassidisch verhaal)	2
Vervolg Pelgrimstocht (Pavia—Lucca)	3
Rietgors weekend 2022	5
ZWO / NEST Near East School of Theology	6
Vakantieoverzicht	6

VAN DE REDACTIE

Geachte lezers,

Deze uitgave begint met het Bijbelboek Prediker 3. Het is een tijd om.... Zelfs de oude popgroep The Byrds hebben dit in het lied Turn, turn, turn, letterlijk gezongen. Dit gedeelte spreekt veel mensen aan. Niet in de laatste plaats om zijn tegenstellingen waarmee het hoofdstuk begint: er is een tijd om....

Jeruzalem

Als de Baäl Sjem (Pools rabbijn) 's nachts op bed lag, hoorde zijn hart dikwijls het verre roepen van de nood van de wereld en het geklaag van de volkeren in de diepte. In dit verhaal gaat hoe hij gehoor geeft aan dit roepen. En welke conclusie hij nadien heeft getrokken.

Vervolg Pelgrimstocht

In 2017 zijn wij, mijn vriendin en ik, met dit project begonnen. Het startte eerst met dagtochten vanaf Amsterdam door het groene hart van Holland naar den Bosch en later door naar Maastricht en weer later Reims, langs de Loire naar Langres, Lausanne (Zw), Montreux, over de Grote Bernardpas naar Italië. April/mei j.l konden we eindelijk de tocht vervolgen en zijn gelopen van Pavia naar Lucca.

Rietgors weekend 2022

Ook hier, na twee jaar geduldig en minder geduldig hebben gewacht was het dan weer zo ver: Het Rietgors-weekend. 17, 18 en 19 juni jl. met negen tieners en vier leiders naar Primitief Buitencentrum Austerlitz. Eén van de Labelterreinen van Scouting Nederland. Met andere woorden: een veldje tussen de bomen zonder gas, water en licht. In één woord: **Perfect**.

Near East School of Theology

Sinds vorig jaar steunen wij als kerk het Kerk in Actie-project 'Lichtpunten voor Syrische vluchtelingen'. Daarnaast ondersteunen wij als kerk het werk van Ds. Wilbert van Saane die samen met zijn familie in Beiroet, de hoofdstad van Libanon, woont.

Op zondag 7 augustus gaat ds. Wibert van Saane samen met ds. H.J. Prossman voor in onze kerk. Hij in onze kerk voor. Het is fijn om naast de stukken die hij voor ons heeft geschre-

ven hem zelf te kunnen horen en te ontmoeten.

Ds. Saane is predikant en geeft onderwijs in theologie aan de NEST (Near East School of Theology), de theologische hogeschool in Beiroet.

Vakantie periode

Het is al een paar keer genoemd, maar reizen is weer mogelijk. Het is niet hetzelfde als voorheen, maar toch.

Of u nu thuisblijft of weggaat, wij wensen u een goede zomertijd toe. En eidigen met de zegenbede van Sint Patrick.

De Redactie.

St. Patrick, een Ierse monnik uit de 7e eeuw

*de Heer zij voor u
om u de juiste weg te wijzen
de Heer zij achter u
om u in de armen te sluiten
en om u te beschermen tegen gevaar
de Heer zij onder u
om u op te vangen
wanneer u dreigt te vallen
de Heer zij in u
om u te troosten
als u verdriet hebt
Hij omgeve u
als een beschermende muur
wanneer anderen over u heen vallen
de Heer zij boven u
om u te zegenen
zo zegene u God vandaag
morgen en in eeuwigheid*

Volgende uitgave: 10 oktober 2022

Kopij opsturen voor 1 oktober 2022 aan: Corrie Zoutendijk
E-Mail
zoutendijk02@kpnmail.nl

PREDIKER 3

Het dogma van de vroomheid is bij uitstek: de voorzienigheid Gods. Daarover gaat het ook in Prediker 3

Begin: tijd om geboren te worden en een tijd om te sterven. Tussen beide speelt zich het leven af.
Einde: oorlog en vrede: gro-

te historische voorwaarden die leven zo beslissend kunnen beïnvloeden.
Daartussen:

Planten – uitrukken
 Doden – helen
 Afbreken – opbouwen
 Wenen – lachen
 Rouwklagen – dansen
 Stenen wegwerpen - stenen bijeen
 zamelen
 Omhelzen - zich van omhelzen te
 onthouden
 Zoeken - verloren laten gaan
 Bewaren - weg te werpen
 Scheuren - dicht naaien
 Zwijgen – spreken
 Beminnen – haten

- 2) Ook het negatieve kan nodig zijn. Ook niet alles door elkaar halen. Verdriet moet ook zijn tijd hebben.
- 3) In opsomming zit ook iets verbijsterend. We kunnen over die tijden (geboren worden; sterven, rouwen) niet beschikken. Ze overkomen ons. We komen er ook nooit mee klaar.
- 4) We moeten het een altijd met het ander delen. De zonnige zijde is er nooit zonder de wolken en de schaduw. De vrede wint het nooit echt van de oorlog, de liefde niet van de haat.
- 5) Pred 3:15; God zoekt weer op wat voorbijgegaan is. Bonhoeffer put daaruit de troost, dat God het verlorenen weer te voorschijn haalt.
- 6) Meest verbijsterende: Er is niets aan te doen. Er is voor alles een tijd. En bovendien: "Alles heeft Hij voortreffelijk gemaakt op zijn tijd". God kan maken en breken; Hij kan ons maken en breken.
- 7) Gods beschikkingen en wat wij determinisme noemen komen zo heel dicht bij elkaar. Wil Prediker zeggen, dat het met de vrijheid van de mens is gedaan? Is ethiek onmogelijk?
- 8) "Ik heb ingezien dat het niet in zijn

eigen macht staat, maar als iemand zich verheugt, zich tegoed doet, het goede geniet bij al zijn zwoegen, dan is dat een gave Gods.(3:12-13). Geen absolute vrijheid dus, maar wel een beperkte speelruimte. En bovendien (11:9) zal God alle handelingen van de mens (zijn al of niet genieten) in het gericht brengen.

9) Dat God alles voortreffelijk gemaakt heeft op zijn tijd, herinnert aan Genesis 1. Maar toch! Er is immers heel wat gebeurt sinds de Schepping! En bovendien: "Wie kan recht maken wat Hij gebogen heeft?" (7:13). We staan hier voor het bittere raadsel van de goede schepping.

10) Is er nog ethiek mogelijk? Daarvoor pleit de uitspraak, dat God gericht zal houden over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Maar tegelijk is bij Prediker het verschil tussen mens en dier bijzonder klein "Wie bemerkt dat de adem der mensenkinderen opstijgt naar boven en dat de adem der dieren neerdaalt naar beneden in de aarde?" (3:21). Ethiek gaat er immers van uit, dat er een wezenlijk verschil is tussen mens en dier. En wat, als dit verschil onwezenlijk klein is?

11) Echter: God heeft de eeuw in het hart van de mens gelegd (3:11). Wat betekent dat?

A. De Vries: niet eeuwig; geen god maar ook geen dier

B. Ons hart hunkert naar iets definitiefs

C. De mens kan en moet verder kijken dan zijn neus lang is. Maar hij kan net als het dier niet verder kijken dan de dood. (**Rothuizen**)

12) Voor deze dingen buigt Prediker. Hij komt niet in opstand als Job. (daarvoor is de geloofskracht niet toe-

reikend: Miskotte) Maar hij buigt ook niet berustend, maar als een gekweld mens

A. Von Rad: In de hardnekkige premisse dat er toch een ordening in de dingen zijn moet, ligt . . . al een verstopt geloof, dat weet heeft van de diepe verborgenheid van de conservatie en gubernatio Gods.

B. van Ruler: We moeten en mogen vertrouwen op God. De Prediker keert alleen de schrikwekkende zijde daarvan naar voren, het blinde, dat steeds ook in dit vertrouwen zit.

C. Okke Jager; Het geloof is niet een gemakkelijke manier om van de vragen af te komen, het is de enige manier om de vragen serieus te stellen.

13) Prediker buigt kreunend en steunend voor de raadsels van het leven. Soms doet hij er ook het zwijgen toe ("want een dwaas is het die vele woorden gebruikt" 10:14). Maar hij zwijgt totdat het niet langer uit te houden is, zoals verwoord door Gabriël Smit in zijn berijming van psalm 38:

Ik dacht: ik doe wat ik
doen moet, verder houd ik
mij stil, voor ik dingen
zeg, waardoor ik het alleen
maar erger maak.

Ze mogen zeggen wat ze
willen, recht voor mij blijven
staan, steeds harder schreeuwen,
geen zinnig woord, ik heb
een slot op mijn mond.
Maar ik hield het niet uit,
ik dacht dat ik barste . . .

Dr. C. de Jong

doen waartoe hij daar geroepen was.

JERUZALEM (CHASSIDISCH VERHAAL)

Als de Baäl Sjem 's nachts op bed lag, hoorde zijn hart dikwijls het verre roepen van de nood van de wereld en het geklaag van de volkeren in de diepte.

Maar op een nacht was het alsof het oude land Israël van heel dichtbij riep. Met vele stemmen vroeg het hem, te komen om het land te zege-

nen, zodat de beken zouden stromen, het woud zou opstaan, de wijnstok vrucht zou dragen en de rotsen zich met bloesem zouden tooien. Vanaf die nacht bad de Baäl Sjem tot God om verlof om naar het oude land te reizen. Maar God antwoordde hem elke nacht dat hij in zijn eigen Oekraïense dorp moest blijven, om alles te

Zo streden twee stemmen in zijn ziel: die van het bijbelse land dat aan hem bleef trekken, en die van God die hem niet liet gaan. Maar de roep vanuit Jeruzalem overstemde allengs het woord uit de hemel, en zo besloot de Baäl Sjem om op reis te gaan.

Samen met zijn leerling rabbi Tsvi de Schrijver vertrok hij.

Tijdens hun eerste overnachting begon de grond te beven, alsof de aarde eindelijk wakker werd uit haar doodslaap, en uit de diepte kwamen stemmen die juichten, omdat de Baäl Sjem op weg was gegaan om het oude land te zegenen.

Maar terwijl ze verder reisden en rabbi Tsvi opgetogen sprak over hun reisdoel, werd de Baäl Sjem steeds stiller.

Hij hoorde iedere nacht de hartstochtelijke en hoopvolle stemmen uit de aarde, maar de stem van God uit de hemel hoorde hij niet meer, en dat bekleemde hem. Zwijgend reisde hij alle dagen, totdat ze op een avond aan de oever van de zee kwamen. In de zwoele nacht sliepen ze op het strand, hopen dat ze de volgende morgen een schip zouden vinden dat hen naar het heilige land zou brengen.

In die nacht droomde de Baäl Sjem. Hij en Tsvi waren op volle zee, in een scheepje zonder roer, met een vlammend rood en geel zeil. Het scheepje werd door wind en golven heen en weer geslingerd, de hemel was gesloten en de Baäl Sjem voelde dat zijn

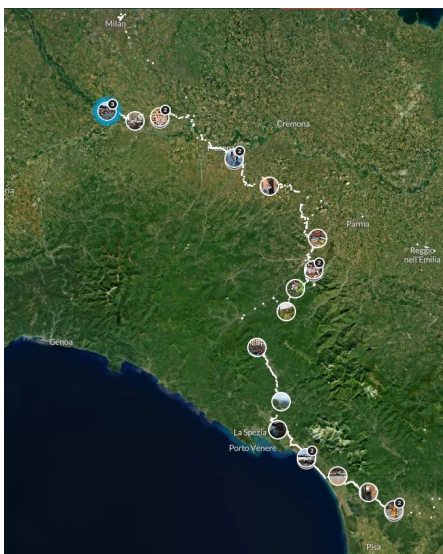
hart leeg was. Pas toen hij zonder hoop ging liggen in het schip, kwam eindelijk weer de stem van God, steeds krachtiger, en in die stem verdween het razende geweld van de storm.

Toen ze 's morgens wakker werden, lagen ze doorweekt als drenkelingen op het strand. Ze stonden zwijgend op. Ze zochten geen schip naar Jeruzalem, maar begonnen aan de terugweg naar hun eigen land, de plek waar God door hen gediend wilde worden. Na uren lopen waren hun kleren opgedroogd in de zon.

Rabbi Tzvi keek op naar zijn meester en zag dat het oude vuur weer terug was in zijn ogen.

VERVOLG PELGRIMSTOCHT (PAVIA—LUCCA)

Het vervolg van onze pelgrimstocht van Amsterdam naar Rome.

Het is al weer vijf jaar geleden dat we (mijn vriendin en ik) met dit project zijn begonnen. Het startte eerst met dagtochten vanaf Amsterdam door het groene hart van Holland naar den Bosch en later door naar Maastricht en weer later Reims, langs de Loire naar Langres, Lausanne (Zw), Montreux, over de Grote Bernardpas naar Italië.

Door verschillende omstandigheden was dit lange tijd niet mogelijk. Het is bekend dat Covid met name uitbrak in Noord Italië. Met alle gevolgen van dien. Maar nu zijn we weer begonnen. Op 26 april vlogen we van Rotterdam naar vliegveld Bergamo (Milaan). Vandaar door met de trein naar Pavia.

Aan Italië denkt men aan azuurblauwe lucht en zon. Op de weg van trein naar onze slaapplek zijn we drijfnaat geregend om vervolgens voor een dichte poort aan te komen. Wat bleek: Het was tijd voor het avondgebed en de non die ons uiteindelijk binnenliet kon het gebed niet zo maar onderbreken voor ons.

- De eerste dag begon met alles netjes inpakken in de rugzak. Het duurde even voor alles erin was. Raar, want thuis ging dat veel beter. Daarna ontbijt op z'n Italiaans. Dat is een cappuccino en een cornetto (een crossant met chocopasta erin). Voor de komende 3 weken werd dat ons ontbijt. Op naar de Basilika di San Michele Maggiore voor een stempel voor onze pelgrimspas en de reis begon.

Na een prachtige route door de po vlakte, met een omleiding van ruim 5 km onder de warme zon van 26 graden, bleek bij aankomst dat in Belgioioso er geen onderkomen was. Na veel heen en weer vragen kwamen we er uit dat in een naburig stadje wel plaats was. Het was maar 2 haltes verder met de trein. Daar in Santé Christina e Bissone was een zeer eenvoudig pelgrims onderkomen. Na het eten van sla, kaas, yoghurt en fruit vroeg naar bed na deze vermoeide en enerverende dag.

De volgende dag hebben we gelopen van Santa Cristina e Bissone naar Corte S Andrea. Het laatste stuk liepen we in gezelschap van een Amerikaanse dame. Haar kwamen we op

onze tocht nog vaker tegen net als ander pelgrims die dezelfde Via Francigena naar Rome lopen. In Corte S Andrea is een hostel waar veel pelgrims terecht kunnen voor een slaapplek. Daar werd zelfs voor ons gekookt. Het wordt beheerd door iemand die kort gelden tot Maltezer ridder is geslagen voor zijn vrijwilligerswerk voor pelgrims dat hij al jarenlang doet. Het zwaard waarmee hij is geslagen staat in zijn kamer, zie foto.

Reis over de rivier de Po. De po vlakte doorlopen is een ding, maar ook de rivier de Po moest worden overgestoken. In Nederland zijn we gewend (verwend) met de hoeveelheid bruggen die over een rivier of kanaal worden gebouwd. Hier moest een afspraak met een veerbaas worden gemaakt die pelgrims van de ene naar de andere kant brengt. En zo zaten we samen met andere pelgrims (een

Francaise, Australier en een Amerikaanse) in een aluminium boot met vlakke bodem en werden we overgevaren. Met ook een mooi groot stempel in ons pelgrimspaspoort.

Na de reis liepen we over een dijk richting Piazenza. Zo kwamen we langs een drukke weg Piazenza bin-

nen gelopen. Ontmoetingen onderweg zijn vaak alleraardigs. Ook in Piazenza waar een dame ons uitnodigde om bij haar de lunch te gebruiken met koffie en bonbons.

Bij aankomst in een dorp of stad bezoeken we de kerken die daar zijn. Voor een stempel, een moment van bezinning en om een kaarsje op te steken voor mensen die je met je meedraagt.

Soms slapen we met z'n tweeën op een kamer, maar bij ons onderkomen in Ostella del Teatro lagen we knus met 8 personen op 1 kamer.

Piazenza naar Fiorenzuola d'Arda. We waren om 8.15 u vertrokken. Bij een overdekte markt wat brood, kaas en yoghurt voor onderweg gekocht. Het was een prachtige wandeltocht maar hebben er erg lang over gedaan omdat we steeds een andere route moesten kiezen om niet langs een drukke provinciale weg te hoeven lopen. Want lopen over een soort N207, leek ons geen goed plan. De route was prachtig met de Apennijnen in de verte. Langs landerijen zo ver je kunt kijken met rijst. En omdat er regen verwacht werd, werd er hard gewerkt op het land om de plantjes op tijd in de grond te krijgen. We kwamen pas om 19.00 u op de plaats van bestemming met een eenvoudig kamer met 2 stapelbedden.

Het is 1 mei.

Fiorenzuola d'Arda naar Fidenza Vanmorgen na een cappuccino de

mooi kerk van Fiorenzuola bezocht waar een mis werd gehouden. Erg mooi was het zingen van: U zei de Glorie.

De route liep in de richting een klooster in Chiaravalle della Colomba gelopen. Deze dag is de laatste door en langs de akkers, morgen gaan we de Apennijnen in. Mensen die je passeren riepen vaak "Bon Camino" toe of een groet en Salve toewensen.

Langs een lange, warme en stoffige weg liepen we langs een huis waar we binnen werden geroepen om te komen zitten. Ons werd gevraagd door Massimo, dat is zijn naam, of we iets wilden eten. We wilden alleen water omdat dat op was. Massimo vertelde ons dat hij Leiden kent, en noemde ook alle Waddeneilanden bij naam op. Zo staat is zijn tuin een

bordje met afstanden naar plaatsen waaronder Texel 1288 Km.

Zeilen of op het water zijn was fijn zo vertelde hij. In de bomen hoorden we de nachtegaal zingen. Het was een bijzondere ervaring, zo met vreemde mensen in contact te komen.

Met moeite namen we afscheid, maar we moesten door naar Fidenza

Fidenza naar Medesano

Vanmorgen om 8.00 u vertrokken. We verlaten via een mooie weg Fidenza en beginnen langzaam te stijgen. Prachtige vergezichten mooie bermen met bloemen en de koekoek die maar roept en heel dichtbij is. Aan onze benen voelen we dat er weinig is getraind in heuvelachtig terrein. Ook heb ik blaren. Met een paracetamol gaat het wel weer. Rond 12.00u hadden we nog geen onderkomen. Dat is de laatste dagen erg moeizaam op deze route. De coronatijd heeft ook hier zijn sporen achtergelaten. Veel mensen zijn met hun B en B gestopt of starten pas later. Uiteindelijk had de dochter van Jacqueline iets gevonden, maar dan moesten we wel kopieën van de paspoorten door sturen.

Deze dochter woont in Rome en spreekt italiaans, anders was dit ons nooit gelukt. Maar daar staan we dan na een steile afdaling aan de kant van de weg met je paspoorten in je hand, en met zere voeten; even de administratie bij te werken. Maar er was plek bij Ostello SAN Giacomo in Medesano, op de afgesproken tijdstip om 17.30 kwamen we binnen.

We kregen een rondleiding, gingen eten inslaan en klaarmaken. Met wat fantasie met bloem en houdbare melk een soort pannenkoeken met kaas in elkaar geflanst. Daarna nog 1 broodje over, geroosterd met olie en wat zout en ... thee. Hoe lekker kan eenvoudig zijn.

Zo gingen de dagen van de tocht. De hellingen in de Apennijnen bleken steiler dan die van de grote Bernhard pas, dat bleek anders dan verwacht. We kwamen ruim op tijd in Lucca aan, want zoals je weet, de vlucht is geboekt en een vliegtuig wacht niet. En daar ontmoeten we pelgrims die we onderweg waren tegengekomen. We hebben gezellig met elkaar gegeten. In Lucca hebben we de stad kunnen bekijken. Op een avond zijn we naar een concert (opera) van Puccini

geweest. Wat mooi is daar gezongen.

Later dit jaar hopen we de tocht te beëindigen en in Rome aan te komen. Het is nog een stukje. Ongeveer van hier tot aan Reims :-)

Eveline de Jong

RIETGORS WEEKEND 2022

Na twee jaar geduld hebben was het dan weer zo ver: Het Rietgorsweekend. 17, 18 en 19 juni jl. met negen tieners en vier leiders naar Primitief Buitencentrum Austerlitz. Eén van de Labelterreinen van Scouting Nederland. Met andere woorden: een veldje tussen de bomen zonder gas, water en licht. In één woord: Perfect.

Vrijdagavond de bus, aanhanger en auto's volgeladen en met bijzonder goed weer (30 graden en zon) op weg. Op het scoutingterrein snel onze plek gevonden en begonnen aan de grote klus: de legertent van 10 x 5 meter opzetten. Volgens de instructies 1,5 uur werk, maar wij hebben dat varkentje net als voorgaande jaren weer binnen het uur gewassen. Tot dat de schemering inviel was er tijd om de slaappleatsen te verdelen, nog wat te eten en te drinken en een spontaan spelletje te doen. Zodra het donker genoeg was stapten we maar eens op voor een nachtelijke boswandeling. Tussen de bomen en onder het bladerdak met recht een nachtwandeling. Terug op het kampterrein werd snel het kampvuur en de petroleumlamp aangestoken. Tussen de kampvuurspelen kwamen de gitaren en liedboekjes tevoorschijn en was het nog lang onrustig.

Zaterdagmorgen: ontbijt. Heerlijk gebakken eitjes op brood en keus ge-

noeg voor een tweede of derde goed belegde boterham. Na een snelle afwas was het tijd voor de traditionele zeskamp. Dit jaar in de vorm van de "Huis, Tuin en Keuken olympiade". Onder andere bezemsteelwerpen en koekenpanslingeren passeerde de revue. Na de lunch was het tijd voor ontspannende inspanning: de middag werd namelijk besteed aan het Henschotermeer. Zonnen, zwemmen en verder zo min mogelijk. De sportievelingen zwommen het meer op en neer, de anderen hielden het bij even afkoelen in het water en terug in de zonnebrandcrème en de zon.

Met de Rietgors op kamp betekent zaterdagavond zelf koken. Bij de lunch was al besproken wat het ging worden en onderweg vanaf het Henschotermeer naar de kamplocatie werden de boodschappen gedaan. Ieder had zijn taak: groente snijden, broodjes snijden, tafel dekken en zelf gemaakte hamburgers draaien en bakken. Er ontstond een heus hamburgerbuffet waar iedereen naar eigen smaak zijn broodje hamburger kon samenstellen. Over de tweede avond bij het kampvuur valt weinig te vermelden: even gezellig, even warm en even mooi als de eerste avond. Hoewel... Sommige mensen wilden toch eigenlijk wel op tijd naar bed. En na goed overleg met de leiding is dat natuurlijk geen probleem.

Zondag was het na het ontbijt tijd voor kerk. In een van de PKN-kerken in Zeist waren we hartelijk welkom. De gebruiken zijn daar iets anders dan wat wij gewend zijn dus mochten we met zijn allen deelnemen aan het avondmaal. Zo iets geeft een "kampdienst", met de nodige uitleg van de voorganger, echt een extra

dimensie.

Na de koffie zijn we doorgereden naar de Pyramide van Austerlitz voor de hoog nodige cultuurhistorische invulling van het kampweekend. Na de beklimming van de pyramide en het fotomoment bij het wachthuisje en de schand-

paal gingen we weer terug naar het kamp voor de lunch. Aan alles komt een einde. Dus alle slaapspullen,

kampattributen en de tent moesten weer opgeruimd worden. Met vereende krachten werden de spullen ingeladen en was het weer tijd om huiswaarts te keren. Halverwege de middag kwamen we weer aan in Nieuwkoop en begon voor de meesten met een het aftellen naar het volgende clubkamp!

Gerlof Verdel

ZWO COMMISSIE

Sinds vorig jaar steunen wij als kerk het Kerk in Actie-project 'Lichtpunten voor Syrische vluchtelingen'. Dit project biedt hulp aan Syrische vluchtelingen dat in Libanon gegeven wordt. Deze hulp bestaat tegenwoordig vooral uit structurele hulp, zoals begeleiding bij het vinden van een juiste opleiding, stage of baan. Dit is heel lastig nu het economisch en politiek zo slecht met Libanon gaat. Daarnaast ondersteunen wij als kerk het werk van Ds. Wilbert van Saane die samen met zijn familie in Beiroet, de hoofdstad van Libanon, woont. Hij is predikant en geeft onderwijs in theologie aan de NEST (Near East School of Theology), de theologische hogeschool in Beiroet. Als gemeente Nieuwkoop hebben wij door middel van de spaardoosjes en collecten al heel wat geld opgehaald om dit project en het werk van Ds. Van Saane te ondersteunen. Als dank daarvoor heeft Ds. Van Saane speciaal voor deze kerkbrief een stukje geschreven over twee voormalige NEST-studenten die pas geleden bij hem op bezoek waren. Hij schrijft:

"Kunt u zich de beelden van verwoeste stad Homs in Syrië nog herinneren? Je kunt het je bijna niet voorstellen, maar er gebeuren weer mooie dingen in die stad.

Een paar dagen geleden sprak ik ds. Adon Naaman, de jonge predikant van de Hervormde Kerk in Homs. Zijn vrouw Rose en hij studeerden drie jaar geleden af aan de NEST en gingen daarna terug naar Syrië om

hun kerk te dienen. Vol enthousiasme vertelden Adon en Rose over de zondagse diensten, de bloeiende zondagschool, de kinderclub, de tienergroep, en de bijbelstudies. Ze organiseerden onlangs zelfs een groot jongerenevenement met de broeders van Taizé. 800 jongeren uit heel Syrië kwamen naar Homs; een bemoediging voor de jonge christenen van de verschillende kerken.

Het leven in Syrië is niet gemakkelijk, want er is nauwelijks stroom. 'Maar,' zo zei Adon laconiek, 'je went er aan.' Als de generator van de kerk op zondagmorgen aangaat voor de dienst, dan kan het predikantsechtpaar nog snel even de wasmachine aanzetten. In de winter besloot de gemeente om

de generator door-de-week extra uren te laten draaien, zodat de kinderen en de jongeren een warme en lichte plek hadden om hun huiswerk te komen doen.

Ik ben blij dat we hier op de NEST in Beiroet door theologische opleiding een bijdrage kunnen leveren aan de kerken van het Midden-Oosten. En wat vreugde om te horen over de ervaring van mensen als Adon en Rose en hun gemeente."

Ds. Van Saane komt in juli en augustus naar Nederland en zal op zondag 7 augustus samen met Ds. Henk-Jan Prosman de dienst voorgaan in onze kerk.

Ds. Wilbert van Saane

Vertel aan alle volken

*Vertel aan alle volken,
vertolk in ieder land,
dat God de mensen liefheeft;
Hij draagt ons in zijn hand.*

*Breng overal ter wereld
De waarheid aan het licht:
God heeft zijn Zoon gezonden,
Een vorst die vrede sticht.*

*Als minste van de mensen
geboren in een stal,
is Hij het die de hemel
op aarde brengen zal.*

*Hij schenkt de zondaar gratie
en doet de arme recht,
Hij heelt die was gebroken,
bevrijdt die was geknecht.*

*Hij roept niet op de straten
en schreeuwt niet op het plein,
Hij nodigt ons aan tafel,
deelt met ons brood en wijn.*

*Vermoeiden en verdrukten,
bij Hem is ruimte en rust,
Hij schenkt u levend water,
kom, drink naar hartenlust.*

Jaap Zijlstra. Uit: Van harte brengen

Zomervakantie	9 juli t/m/ 21 augustus 2022
Herfstvakantie	22 oktober t/m 30 oktober 2022
Kerstvakantie	24 december 2022 t/m 8 januari 2023